

Sygn. akt IV Ka 945/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Słowik

Sędziowie: SSO Beata Morawiec

SSR del. Agnieszka Anioł (spr.)

Protokolant: prot. Monika Kołaś

przy udziale Marty Gdańskiej-Kusior Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 roku, sprawy

P. P.

oskarżonego o przestępstwa z art. 270 § 1 kk; art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 sierpnia 2014r. sygn. akt XIV K 304/14/S,

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie do ponownego rozpoznania.

SSO Beata Morawiec SSO Bogusław Słowik SSR del. Agnieszka Anioł

Sygn. akt IV 945/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, wyrokiem z dnia 25.08.2014 roku uznał oskarżonego P. P.:

1. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 11.03.2014 roku w K., w celu użycia za autentyczny podrobił podpis M. U. pod danymi osobowymi zawartymi w dokumentach: protokole zatrzymania oraz protokole przeszukania osoby, stanowiącego występki z art. 270 § 1 k.k. i za to na mocy art. 270 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
2. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 11.03.2014 roku w K. kierował groźby karalne pobicia wobec J. J., a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione, stanowiącego występki z art. 190 § 1 k.k. i za to na mocy art. 190 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
3. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 11.03.2014 roku w K. kierował groźby karalne pobicia wobec K. O., a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione, stanowiącego występki z art. 190 § 1 k.k. i za to na mocy art. 190 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

4. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności,
5. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu P. P. wykonanie orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata,
6. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku „o opłatach w sprawach karnych” zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych, tj. opłat i wydatków.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zaskarżył Prokurator. Skarżący zarzucił temu wyrokowi rażąco niewspółmierność wymierzonej kary wynikającej z niesłusznego zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a to pomimo braku, co do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, z uwagi na jego dotychczasową postawę, uporczywie lekceważącą porządek prawny wobec faktu jego wielokrotnej, uprzedniej karalności oraz wysokiej demoralizacji, co w konsekwencji powoduje, że tak ukształtowana kara nie zrealizuje jej funkcji wychowawczej. Nadto Prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 73 § 2 k.k. poprzez zaniechanie orzeczenia wobec młodocianego sprawcy przestępstw umyślnych określonych art. 270 § 1 k.k. oraz art. 190 § 1 k.k. obligatoryjnego dozoru kuratora w okresie próby.

W konsekwencji Prokurator - na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie punktu V wyroku dotyczącego orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej względem oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lat, a nadto – w razie nie uwzględnienia powyższego wniosku i utrzymania w mocy powyżej wskazanego punktu wyroku – o oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

W czasie rozprawy Prokurator zmodyfikował żądanie w ten sposób, iż wniósł, o uchylenie przedmiotowego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji z uwagi na fakt, iż powyższy wyrok zapadł w trybie art. 387 § 1 k.p.k.

SĄD ODWOŁAWCZY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż stanowisko Skarżącego jest zasadne. Powołanym wyrokiem Sąd Orzekający uznał oskarżonego P. P. za winnego popełnienia 3 przestępstw, za które to przestępstwa wymierzył mu kary jednostkowe po 8 miesięcy pozbawienia wolności, a w konsekwencji karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. W dalszej kolejności Sąd Orzekający wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat. Na marginesie Sąd Odwoławczy zwraca uwagę, iż wprawdzie Sąd Orzekający dostrzegł, iż oskarżony jest sprawcą młodocianym, to jako podstawę prawną swojej decyzji w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności powołał art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., co jest błędem, bowiem w takim przypadku podstawą takiej decyzji Sądu może być li tylko art. 70 § 2 k.k. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż rację ma Skarżący, że tak wymierzona kara jest rażąco niewspółmiernie łagodna. Oskarżony mimo, że jest osobą bardzo młodą całkowicie lekceważył sobie porządek prawny. Przed Sądem stanął już po raz 4 (do czasu wyrokowania przed Sądem I Instancji). Uprzednio karany był za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. oraz za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Wszystkich tych występów dopuścił się w okresie pomiędzy 2011 rokiem, a 2013 rokiem. Mimo orzekanych w stosunku do niego kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie zmienił swojego zachowania, nie zmienił swojego stosunku do obowiązujących norm prawnych i w dalszym ciągu dopuszcza się przestępstw podobnych, czego dowodem jest niniejsza sprawa. Trudno więc zgodzić się z Sądem Orzekającym, iż prognoza kryminologiczna przyszłego zachowania się oskarżonego jest na tyle pozytywna, że pozwala na danie oskarżonemu szansy, by orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności odbywał w warunkach wolnościowych. Oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym, całkowicie lekceważył sobie porządek prawny, dotychczas orzeczone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie przyniosły żadnego rezultatu odnośnie zmiany jego postawy. Ponieważ oskarżony nie stawił się na rozprawę przed Sądem Odwoławczym, a zaskarżony wyrok zapadł w trybie art. 387 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy wyrok ten uchylił i przekazał sprawę Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Orzekający wysłucha oskarżonego, a

wyrokując rozważy zarzuty podniesione w apelacji Prokuratora. Co do pozostałych dowodów, Sąd Orzekający może poprzestać na ich ujawnieniu w trybie art. 442 § 2 k.p.k., albowiem nie miały one wpływu na uchylenie wyroku.

SSO Beata Morawiec SSO Bogusław Słowik SSR /del./Agnieszka Anioł